

РЕШЕНИЕ

№ 7621

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4732** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по жалба от С. Д. С. срещу Експертно решение (ЕР) №0193, зас. №057 от 12.04.23 година на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), Специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания.

С жалбата е изразено общо недоволство от оспореното ЕР. Конкретно жалбоподателката сочи, че след като оспорила ЕР на териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) за отмяна на болничния лист (БЛ), НЕЛК отменил решението на ТЕЛК, а с процесното решение НЕЛК отменял собственото си решение.

В съдебно заседание пред АССГ, пълномощникът на жалбоподателката-адв.Т., моли за уважаването на жалбата, като оспореното ЕР бъде обявено за нищожно, евентуално-отменено, по съображения в писмени бележки, които депозира.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.К. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Заинтересованата страна (ЗС) „ДКЦ XIV-София“ ЕООД, представлявано от управителя д-р М. Д. депозира писмен отговор за основателност на жалбата. Излага, че няма правна норма или медицински стандарт, приложими към случая, които да предвиждат задължително назначаването на допълнителни изследвания, още повече че специализираната доболнична помощ е обвързана със спазването на определени регулативни стандарти съгласно Н., чието превишаване води до санкции.

Останалите ЗС-Първи състав на ТЕЛК при Университетска първа МБАЛ Св.Й. К., А., ТП на НОИ С.- област, РД „Социално подпомагане“ С.-област, и ДГ „Здравец“-гр.П. не депозират писмен отговор, не изпращат представител в съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. за насрочване на делото. Допълнително съдът излага, че е спазен и преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ-ЕР е съобщено на жалбоподателката на 27.04.2023 г. (л.9 по делото), а жалбата до съда е подадена на 10.05.23 г. (л.6, гръб).

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

С ЕР № 1592 от 13.07.22.2021 г. (л.35 по адм. дело №155/23 г. на АССГ, приложено към настоящото), издадено по жалба от директора на ТП на НОИ С.-област, Първи състав на ТЕЛК при Университетска първа МБАЛ Св.Й. К. е отменил болничен лист (БЛ) № Е2021-0650476, изд. от обща ЛКК в „Д. XIV-С.“ ЕООД на С. С., като приема че същата е била работоспособна.

ЕР на ТЕЛК за отмяна на болничния лист е било оспорено от С. С. пред НЕЛК, със съображения, че не е била уведомена за производството пред ТЕЛК, а по същество е оспорила и констатацията на ТЕЛК, че е била работоспособна.

С ЕР № 1157/30.11.2022 г., издадено по жалбата на С. С., НЕЛК - специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания е отменил ЕР № 1592 от 13.07.22.2021 г. на ТЕЛК без да се произнася по съществуващото на жалбата. Изложените съображения са, че жалбата на директора на ТП на НОИ С.-област срещу БЛ е недопустима, като просрочена, а отгук и ЕР на ТЕЛК за неговата отмяна-незаконсъобразно. БЛ бил подаден в НОИ на 12.05.2021 г., видно от ксерокопие на ЕРБЛРО-работни справки за Е., а жалбата на директора на ТП на НОИ е подадена на 09.06.2021 година и следователно просрочена.

ЕР на НЕЛК е било съдебно оспорено от директора на ТП на НОИ С.-област, а по жалбата е било образувано адм. дело №155/2023 година по описа на АССГ.

След отстраняване недостатъците на жалбата и преди конституирането на ЗС по делото, ответникът-НЕЛК е депозирал Акт за оттегляне с изх.№1 1910/21.02.2023 година от специализирания състав, постановил оспореното пред съда решение (л.41-л.42 по адм. дело №155/23 г. на АССГ). След депозирания акт за оттегляне, с Определение №1766/27.02.2023 година, постановено по адм дело №155/23 година по описа на Административен съд София-град, АССГ-Второ отделение, 22-ри състав на основание чл.159, т.3 АПК е оставил без разглеждане жалбата на директора на ТП на НОИ срещу ЕР № 1157/30.11.2022 г. на НЕЛК - специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания и е прекратил производството по делото. Определението е съобщено на жалбоподателя и ответника (ЗС към този момент не са били конституирани, както съдът вече посочи). Върху определението е удостоверено, че е влязло в сила на 10.02.2023 година.

След влизането в силата на прекратителното определение се е възстановила

висящността на производството пред НЕЛК по жалбата на директора на ТП на НОИ. Производството е приключило с издаването на оспореното от С. Д. С. в пределите на настоящото съдебно производство ЕР №0193, зас. №057 от 12.04.23 година на НЕЛК, Специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания.

Тук е мястото да бъде посочено, че твърдението на пълномощника на жалбоподателката-адв.Т., че процесното ЕР е нищожно, развито подробно в депозираните в хода по същество писмени бележки, е изцяло неоснователно, по следните съображения:

Невярно е твърдението, че с Акт за оттегляне с изх.№I 1910/21.02.2023 година е оттеглен стабилен административен акт- ЕР № 1157/30.11.2022 г. на НЕЛК - специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания. Стабилен административен акт е само влезият в сила индивидуален административен акт, от който са придобити права. Случаят не е такъв. ЕР № 1157/30.11.2022 г. на НЕЛК не е било влязло в сила към момента на оттеглянето му от издателя-специализирания състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания. За да влезе в сила същото е следвало да бъде съобщено на всички ЗС по чл.112 ЗЗ и да е изтекъл преклузивният 14-дневен срок за оспорването му. Освен че съдебното производство по дело №155/23 г. на АССГ не е било прекратено на основание по чл.159, т.5 АПК, поради просрочие на жалбата от директора на ТП на НОИ С.-област, а на основание по чл.159, т.3 АПК, съдът излага, че ЕР е постъпило и заведено с вх.№1029-22-1219#2 на 13.12.2022 година в ТП на НОИ С.-област, видно от поставения върху него печат (л.8 по адм.дело №155/23 г.). Този факт не се оспорва от адв.Т., вкл. и в депозираните писмени бележки. Жалбата до съда е била подадена от директора на ТП на НОИ С.-област на 19.12.2022 година чрез пощенски оператор (л.20 по адм. дело №155/23 г.), т.е. при спазване на преклузивния 14-дневен срок за оспорване от тази ЗС в адм. производство.

Неоснователно е и оплакването, че оттеглянето е нищожно, защото е извършено без съгласието на ЗС, за което оттегленото ЕР на НЕЛК е било благоприятно (жалбоподателката по делото). Точно обратното е- нейното съгласие не е било необходимо. Актуалната практиката на Върховния административен съд е последователна, че оттеглянето на оспорения акт е действие, обратно на издаването му. С него административният орган едностранно прекратява правата и задълженията, които е разпоредил с акта. То е форма на отзива като вид обжалване, при което контролен орган се явява самият издател на акта (Определение № 15644 от 26.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 15311/2013 г., VI о.). Съгласно чл. 159, т. 3 АПК, жалбата се оставя без разглеждане, а ако е образувано съдебно производство, то се прекратява, когато оспореният административен акт е оттеглен, без да е необходимо съгласието на оспорващия, ако оттеглянето е станало преди първото по делото заседание-чл.156, ал.2 АПК, както е в случая. (Определение № 13441 от 7.11.2017 г. на ВАС по адм. д. № 11982/2017 г., VI о., Определение № 12004 от 8.11.2016 г. на ВАС по адм. д. № 11241/2016 г., VI о. и др. Определение № 1493 от 4.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 13005/2020 г., VI о.). След като не е необходимо съгласието на оспорващия, на още по-голямо основание не е необходимо и съгласието на ЗС по делото. Отделен въпрос е, че към момента на оттегляне на ЕР № 1157/30.11.2022 г. на НЕЛК от издателя му, по адм. дело №155/2023 година все още не са конституирани ЗС. Предвид осъществяването на основание по чл.159, т.3 АПК, обуславящо недопустимост на жалбата и прекратяване на делото, тяхното конституиране не е било и дължимо.

Конституирането им предпоставя кумулативното наличие на редовна (чл.150 и чл.151 АПК) и допустима жалба (чл.159 АПК).

Доколко обаче административното оспорване от директора на ТП на НОИ С.-област на ЕР № 1592 от 13.07.22.2021 г., изд. от състав на ТЕЛК при Университетска първа МБАЛ Св.Й. К. за отмяна БЛ № Е2021-0650476 е било допустимо, е въпрос който ще намери решение при преценката на съда за спазването на административнопроизводствените правила при издаването на новото ЕР на НЕЛК, чието оспорване е предмет на настоящото съдебно производство. Предвид установената в чл.112 ЗЗ задължителна поредност на оспорване, НЕЛК, съотв. съдът е длъжи преценка за наличието на условията за постановяване на решение по същество от ТЕЛК. В тази връзка съдът излага следното:

Решенията на ЛКК (чл.112, ал.1, т.2 ЗЗ), какъвто е процесният БЛ е могъл да бъде оспорен в 14-дневен срок пред ТЕЛК от заинтересованите лица, посочени в чл.112, ал.1 ЗЗ, сред които и НОИ.

Съгласно изричната разпоредба на чл.112, ал.11 ЗЗ, за НОИ срокът по ал. 1, т. 1 и 2 започва да тече от постъпването на данните от издадените болнични листове по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), но не по-рано от представянето на удостоверенията по чл. 8, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (обн., ДВ, бр. 57 от 2015 г.; изм., бр. 17 от 2016 г.).

Съгласно чл. 12, т. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, удостоверенията съгласно приложения № 9, 10 и 11 с данни относно правото на парично обезщетение се представят в НОИ от осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси до 10-то число на месеца, следващ месеца, през който осигуреното лице е представило документите за изплащане на обезщетението на осигурителя. В този смисъл неправилно НЕЛК в първоначалното си ЕР е приела, че срокът за обжалване от НОИ е започнал да тече от постъпването на БЛ в НОИ-12.05.21 г., (като е пропуснал да установи коя е датата на постъпване в НОИ на удостоверението от осигурителя) и е бил изтекъл преди подаването на 09.06.21 година на жалбата от директора на ТП на НОИ против БЛ.

Видно от представеното в административната преписка (л.10 по адм. дело №155/23 г.) извлечение от интегрираната система за електронен обмен на документи и данни с НОИ за изплащане на паричните обезщетения от ДОО (ИСЕОДД), Удостоверение № 9 от осигурителя на С. Д. С. - [община] е постъпило в ТП на НОИ - С. област на 07.06.2021 г. и следователно подадената на 09.06.21 г. жалба на НОИ е била в преклузивния 14-дневен срок по чл.112, ал.1, т.2 ЗЗ.

Освен това чл. 68, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ) дава възможност на органите на медицинската експертиза по своя инициатива да отменят или изменят неправилни решения на по-долустоящите органи, както и да връщат техните решения за отстраняване на грешки и непълноти в тримесечен срок от постановяването им. В този смисъл дори и жалбата на НОИ срещу БЛ да е била просрочена (а тя не е), след като БЛ от 12.05.21 г. на ЛКК е бил отменен от ТЕЛК в тримесечния срок по чл.68, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ-на 13.07.21 г. в случая, то ЕР на ТЕЛК не може да бъде процесуално незаконосъобразно само на основание- просрочие жалбата на НОИ. Просрочената

жалба е могла да се цени като сигнал, а ТЕЛК е могъл да упражни служебно правомощието си по контрол за законосъобразност на БЛ.

С оглед на изложеното всички съображения за нищожност и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на защитата на жалбоподателката, изложени в депозираните в хода по същество писмени бележки, се отхвърлят от АССГ, като неоснователни.

Не са допуснати и други (неизтъкнати) от пълномощника на жалбоподателката нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на процесното ЕР на НЕЛК. ЕР е издадено по документи, в съответствие с чл. 50, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ. То е в писмена форма и съдържа основанията за издаването му, което позволява на жалбоподателката да разбере съображенията за упражненото с него правомощие за потвърждаване на ЕР на ТЕЛК за отмяната на БЛ, а на съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност. Приетите за установени факти се подкрепят от изисканите от ЛКК документи по издаването на БЛ. Изводите на ТЕЛК и НЕЛК за допуснати процесуални нарушения при издаването на БЛ се потвърждават и от приетото по делото заключение на вещото лице по извършената СМЕ. Процесният БЛ е издаден на 12.05.21 г. и е за 20 дни (от 10.05.2021 г. до 29.05.2021 г.), като се явява продължение на предходен, издаден от Обща ЛКК на „ДКЦ XIV София“ ЕООД. В Амбулаторен лист от 12.05.2021 г. липсва липсват указания за допълнителни изследвания в подкрепа на диагнозата „други увреждания на троичния нерв“. Липсват и указания за стационарно лечение, което се налага при затегнато протичане на заболяването. До процесния БЛ жалбоподателката е ползвала 94 дни болничен отпуск, през което време не са осъществени допълнителни образни изследвания за диагностично уточнение и не е предприета хоспитализация. В МЕД, изпратено от ЛКК липсва и медицински протокол по приложение № 9 към чл. 24, ал. 8 от ПУОРОМЕРКМЕ. Освен това БЛ не е изяснен диагностично. При тези данни ВЛ е категорично така, както е приел и НЕЛК, че такава голяма продължителност на болничния отпуск с тази диагноза в амбулаторни условия, без данни за повлияване и лечение само с един медикамент-Лирика 2x1 таблетки, не е мотивирана. Вещото лице излага, че Троичният нерв (n.trigemimus)- петият черепно-мозъчен нерв има три крайни клона които дават инервация както следва:1.Очен нерв- на кожа на челото и теменната област на главата, горен клепач, слъзни жлези,челния синус; 2. Горночелюстен нерв- на средната част на кожата на лицето, бузите, доленклекпач, горна редица зъби, гингивите, твърдото небце, лигавицата на горночелюстния синус; 3. Долночелюстния нерв- на кожа на брадата, долната част на лицето, долна зъбна редица, гингивите, устната лигавица и езика, моторни влакна за дъвкателните мускули.

Ядрата на нерва са разположени в ствола на мозъка-в моста и са четири на брой.като едното е моторно за дъвкателната мускулатура. Заболяванията на нерва са включени в клинична пътека №56:G50.0-невралгия на нерва и G50.8-други увреждания на троичния нерв.

Клиниката на невралгията се изразява в типични краткотрайни или по-продължителни пристъпи от интензивна, пробощдаща и изгаряща болка по хода и зоната на клоновете на троичния нерв, най-често на горночелюстния и долночелюстния с краткотрайност от няколко секунди до няколко минути. Пристъпите могат да се провокират от студ, движение на долната челюст при говор или дъвчене, допир до кожните зони на нерва. Между пристъпите може да има слаба,

тъпа болка или да липсва всякаква болка. Болните с постоянен болков фон или сетивен дефицит се приемат за атипична невралгия. Причина, етиологичен фактор за есенциалната, първична невралгия на нерва понастоящем се счита демиелинизацията на аксоните във входната понтинна зона (мозъчния ствол, моста) на коренчето от компресия на периневрален съд-артериална или венозна бримка.

В около 50 процента от случаите, невралгията се причинява от стоматологични заболявания: кариес, пулпит, гранулом, периодондит. Може да бъде предизвикана също от синусит, грип, простуда, диабет, подагра, тумор.

Невралгията на нерва трябва да се отграничава от неврит, който може да бъде причинен от хронични възпалителни процеси в устата и околоносните кухини. Болката при неврита е постоянна като на моменти пристъпно се засилва.

В диагностичен план изследването на избор за есенциалната невралгия е магнитно-резонансната или компютърна томография с или без контраст при която се установява съдово-нервния конфликт в зоната на излизането на нерва в ствола (моста). Лечебният план включва медикаментозно лечение с тегретол или фенитоин, което при част от болните има ефект. Прилага се и перкутанна тригеминална ризотомия чрез инжектиране на глицерол в ganglion semi lunare, разположен на върха на пирамидата на слепоочната кост. Той съдържа неврони, които носят повърхностната сетивност в областта на лицето. Манипулацията дава бърз и продължаващ няколко месеца терапевтичен ефект.

Показанията за хирургично лечение включват чести пристъпи с липса на ефект от медикаментозното лечение или появата на странични ефекти, алергия или непоносимост от същото.

В случая на жалбоподателката С. Д. С., в три от издадените пет болнични листа тя е с диагноза: "Други увреждания на троичния нерв, в останалите два е с диагноза: "Невралгия на троичния нерв".

В анамнезата от последния преглед са описани оплаквания от болка в дясна лицева половина ирадираща към ухото и врата засилваща се нощем. В обективния статус е отбелязана хипестезия в зоните на Зелдер вдясно, вероятно в трите клона. За лечение са изписани Лирика х1т.дн. и Милгама Н 2х1т.дн. Съобщените оплаквания в анамнезата, според ВЛ насочват диагнозата към неврит на тригеминалния нерв, защото ги няма описани типичните остри пристъпи от краткотрайни или по-продължителни епизоди от пробождаща и изгаряща болка по хода на някой клон на нерва, за да се приеме невралгия. Началото на заболяването е месец февруари, когато е издаден първият болничен лист. *Вещото лице е категорично, че издаването на пореден болничен лист при продължаващи едни и същи оплаквания в следващите месеци без яснота за етиологията не е било правилно. При изслушването му в съдебно заседание ВЛ пояснява, че когато се издава болничен лист е задължителна обосновка и трябва диагнозата да е установена. Повече от 3 месеца жалбоподателката е бил в болнични, без установена диагноза.* Вещото лице сочи още, че при персистиране на оплакванията (постоянни, неотшумяващи оплаквания) е било препоръчително да се извършат изследвания и консултации за изясняване на етиологията на заболяването. С оглед поставените диагнози е било желателно провеждане на пантомография (зауточняване на зъбни проблеми), рентгенографии на

синусите и консултации със стоматолог и уши-нос-гърло специалист. Консултация с неврохирург се извършва само при клиника на типична невралгия, за каквато в случая, според ВЛ, няма данни, а се касае по-скоро за неврит. ВЛ обаче заявява, че не може да каже дали при издаването на процесния БЛ жалбоподателката е била работоспособна.

С оглед на изложените фактически установявания, съдът обуславя извод, че е нарушена нормата на чл.24, ал.8 ПУОРОМЕРКМЕ, съгласно която решенията на ЛКК се вписват в „Медицински протокол на ЛКК“ по образец съгласно приложение № 9. Такъв не е бил представен нито в административното, нито в съдебното производство, въпреки че е бил изискан изрично от НЕЛК. Това означава, че посоченото в процесния БЛ Решение на ЛКК № 680 от 12.05.21 г.(л.9 от адм. дело №155/23 г.) нито е приложено в медицинската документация на лицето, нито е вписано в този медицински протокол. Отделно това разпоредбата на чл. 27, ал. 4 от ПУОРОМЕРКМЕ предвижда, че при издаване на БЛ, ЛКК вписва в медицинския протокол по смисъла на чл. 24, ал. 8 всички реквизити по чл. 23, ал. 1, т. 2 от ПУОРОМЕРКМЕ. Неизпълнението от ЛКК това нейно задължение не може да води обаче до неблагоприятни последици за освидетелстваното лице (В този смисъл: Решение № 2968 от 30.03.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10782/2021 г., VI о.,Решение № 14094 от 08.11.2012 г. на ВАС по адм. д. № 4759/2012 г., Решение № 12255 от 15.10.2014 г на ВАС по адм. дело № 6770/2014 г., Решение № 7036 от 12.06.2015 г. на ВАС по адм. дело № 15734/2014 г.). По делото от заключението на вещото лице установи, че извършените изследвания не установяват диагнозата на лицето и са били необходими допълнителни изследвания, но вещото лице изрично заяви при изслушването му в съдебно заседание, че не може да каже дали жалбоподателката е била работоспособна към датата на издаване на БЛ. Действително ЛКК е издала процесния БЛ при липса на медицинска документация от проведени допълнителни изследвания, които да уточнят диагнозата. Видно от мотивите към оспореното ЕР обаче, НЕЛК не е изразила несъгласие с вписаното в Амбулаторния лист №822/12.05.22 г. (АЛ) състояние на жалбоподателката от клиничния преглед: „болки в дясна лицева половина, ирадиращи към ухото и врата, усилващи се нощем (от анамнеза), палпаторна болка супрамаксиларно и супраорбитално в дясно. Хипестезия в зоните на Зелдер вдясно (констатирано обективно състояние при прегледа), а още по-малко е мотивирала извод за състояние на работоспособност към датата на издаване на БЛ. Легалната дефиниция на понятието „временна неработоспособност“ е дадено в § 1, т. 34 от ДР на ЗЗ, като съвпада с указаното в чл. 6, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), според който временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане;

гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ, ЛКК вземат решения по здравословното състояние и работоспособността на лицата след задължителен клиничен преглед и представен документ за самоличност, който клиничен преглед в случая е бил извършен, а констатациите са отразени в АЛ от 12.05.22 г.

По тези съображения, съдът приема, че неизпълнението на посочените по-горе задължения не са опорочили волеизявлението на ЛКК от гледна точка на правилността на преценката за наличие на състояние на временна неработоспособност като основание за ползване на отпуск. Неуточнената диагноза (невралгия или неврит, според вещото лице) несъмнено за съда поражда допълнителни страдания за осигуреното лице, предвид неосигуреното адекватно лечение, но не го правят работоспособно-ните ТЕЛК, нито НЕЛК отричат обективното физиологично състояние към датата на издаване на процесния БЛ, а още по-малко мотивират изводи за работоспособност по смисъла на легалната законова дефиниция, посочена по-горе.

С оглед на изложеното съдът обуславя извод, че като е потвърдила, с оспорения пред съда акт, ЕР на ТЕЛК, НЕЛК е постановила материално незаконосъобразно решение, което следва да се отмени от съда.

Следва най-сетне да се посочи, че оспореното ЕР на НЕЛК не е засегнато от порока по чл.146, т.1 АПК. То е издадено от компетентен орган. съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 1 ПУОРОМЕРКМЕ.

С оглед изхода на спора, предмет на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е надлежно упражнено, като преди приключването на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноси са в размер на 1210 лева-10 лева заплатена държавна такса, 200 лева-заплатено възнаграждение за вещо лице и 1000 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, и се присъждат изцяло.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. С. срещу Експертно решение №0193, зас. №057 от 12.04.23 година, издадено от на Националната експертна лекарска комисия, Специализиран състав по нервни, очни и сърдечно-съдови заболявания

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия със седалище в [населено място] да заплати на С. Д. С. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1210 (хиляда двеста и десет) лева, разноси по делото

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: